

UCHWAŁA Nr LXVIII/297/10
Rady Miejskiej w Nowym Mieście Lubawskim
z dnia 20 lipca 2010 r.

w sprawie „Programu działań na rzecz osób starszych w Nowym Mieście Lubawskim na lata 2010-2015”

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.), Rada Miejska w Nowym Mieście Lubawskim uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się „*Program działań na rzecz osób starszych w Nowym Mieście Lubawskim na lata 2010-2015*”, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nowego Miasta Lubawskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Andrzej Nadolski

Uzasadnienie

Konieczność podejmowania działań na rzecz osób starszych wynika między innymi z niekorzystnej sytuacji demograficznej Nowego Miasta Lubawskiego. W województwie warmińsko-mazurskim w 2008 r. udział ludności w wieku poprodukcyjnym wynosił 14,15%. W skali powiatu nowomiejskiego w 2008 r. wskaźnik ten kształtował się na poziomie 14,17%. W przypadku Nowego Miasta Lubawskiego był najwyższy spośród wszystkich gmin naszego powiatu, gdyż wynosił 15,04%. Na ten stan wpłynęło wiele czynników. Jednym z nich jest niski przyrost naturalny. W województwie warmińsko-mazurskim w 2008 r. przyrost naturalny na „1000 ludności” wyniósł 2,47, natomiast w powiecie nowomiejskim 4,24. W przypadku gminy miejskiej Nowe Miasto Lubawskie liczba urodzeń była równa liczbie zgonów.

Konieczność podejmowania działań potwierdziły także badania przeprowadzane między innymi w Nowym Mieście Lubawskim przez Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie na przełomie roku 2007/2008, a dotyczące sytuacji ludzi starszych w województwie warmińsko-mazurskim. Badania te wykazały, że problemom i potrzebom osób starszych, w lokalnych społecznościach naszego województwa nie poświęca się wystarczającej uwagi. Stwierdzono, iż ważnym ograniczeniem w systemowych działaniach na rzecz tych osób jest brak kompleksowej strategii działania. Zwrócono również uwagę na brak infrastruktury instytucjonalnej, brak ofert usług skierowanych do tej grupy wiekowej umożliwiających podniesienie ich standardu życia.